

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Beslutningsforslaget har været fremsat stort set uændret flere gange tidligere, senest som beslutningsforslag nr. B 48 fra Folketingsåret 2005-06. Der henvises til Folketingstidende 2005-06, forhandlingerne side 4406 og 6809, tillæg A side 3071 og 3076 og tillæg B 1146.

Selv om der med aftalen af 27. oktober 2005 om udmøntning af satspuljen for 2006 på narkotikaområdet er taget en række væsentlige initiativer med det sigte at intensivere indsatsen imod narkotikamisbruget, mener forslagsstillerne fortsat, at der er brug for etablering af fixerum for stofmisbrugere som et led i den integrerende og skadereducerende indsats på narkotikaområdet. Forslagsstillerne skal henvise til nedenstående argumenter.

Fra begyndelsen af 1990'erne har der været bred faglig og politisk enighed om, at der skal satses på en bredspektret behandlingsindsats på narkotikaområdet. Der er behov for differentierede og individuelle behandlingstilbud og øvrige indsatser.

Med den tidligere regerings narkotikapolitiske redøgørelse fra 1994 (R 13, folketingsåret 1993-94) kom behandlingsindsatsen for alvor på dagsordenen, og en betydelig udbygning af behandlingsskapaciteten blev indledt. Siden er både forskningsindsatsen og behandlingsindsatsen markant udbygget, ligesom der er gennemført en behandlingsgaranti, og skadereduktion er efterhånden grundfæstet som et blandt flere bærende elementer.

Med henblik på bl.a. at sikre en større koordination skete der i 1996 en omlægning af kompetencen, således at amterne fik visitationskompetencen og behandlingsområdet økonomisk blev markant prioriteret. I løbet af ganske få år blev ressourceanvendelsen på behandlingsområdet mere end fordoblet. Amtskommunerne fulgte trop. Den politiske narkofølgegruppe, Agerschou-udvalget, kunne med Agerschou II-rapporten i 1998 konkludere, at aldrig havde vi haft så mange behandlingspladser, og aldrig havde så mange været i behandling. Behandlingsgarantien, som har

været gældende siden den 1. januar 2003, har yderligere bidraget til øget behandling.

På trods af denne prioriterede indsats for at forbedre forholdene for stofmisbrugere og sikre behandlingstilbud har vi fortsat mellem 250 og 350 narkotikarelaterede dødsfald om året i Danmark. De stofmisbrugere, som dør, bliver ikke mere end ca. 39 år, og en undersøgelse fra Sundhedsstyrelsen viser, at de fortsat i høj grad dør af overdoser og de sygdomme, de pådrager sig under stofkarrieren. Der er således massivt behov for at intensivere den indsats – den skadereducerende indsats – som er relevant for stofmisbrugere, mens de har et aktivt stofmisbrug.

Forskningsindsatsen er væsentligt udbygget herhjemme. Dette – og en fortsat udbygning af denne indsats i form af både videnproduktion, -indsamling og -formidling samt en massiv udbygning af en i dag stort set ikkeeksisterende specialrådgivningsfunktion – er helt afgørende. Der indkommer også rapporter, evalueringer m.v. fra andre lande, som vi skal og må trække på og lære af. Det tyske sundhedsministerium har udsendt en pressemeddelelse af 2. september 2004, hvoraf det fremgår, at dødeligheden blandt tyske stofmisbrugere fortsat er for nedadgående. Denne imponerende positive udvikling tilskrives den samlede tyske indsats. Særlig fremhæves den skadereducerende indsats, herunder de 25 aktuelt fungerende fixerum i Tyskland. Også Internationalt Røde Kors har meldt sig på banen med klare anbefalinger om at lade det dokumenterede, det evidensbaserede, udgøre fundamentet for indsatsen på narkotikaområdet. I forordet skriver præsidenten, Juan Manuel Suárez del Toro Rivero, bl.a.: »Nowhere is the gap between a humanitarian response based on compassion and scientific evidence and the inadequacies of actual practices more evident than in the inhumane treatment of injecting drug users« og »The message is clear. It is time to be guided by the light of science, not by darkness of ignorance and fear«. Om sundhedsrum lyder det fra Internationalt Røde Kors i rapporten: »there is little doubt that such direct intervention saves lives«.